

# בראשית – סדר ל"ה

תורה: בראשית לט, א ויוסף הורד מצרימה עד לט, כג ו-הנה מצליח.

- לט א ויוסף הורד מצרימה  
וַיִּקְנֵהוּ פוּטִיפֶר סָרִיס פְּרֹעֶה שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׁמָּה:  
וְיוֹסֵף אֶתְחַת לַמִּצְרִיִּם  
וַחֲבִינָה פוּטִיפֶר רָבָא דְּפִרְעָה רַב קְטוּלְיָא גּוֹבְרָא מִצְרָאָה מִיָּדָא דְּעֶרְבָאִי דְּאַחַתוּהִי לְתַמָּן:
- ב ויהי יהוה את-יוסף ויהי איש מצליח  
וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ  
וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי:  
וַהֲוֶה מִמָּרָא דִּי בְּסַעְדִּיה דְּיוֹסֵף וַהֲוֶה גַבְר מַצְלַח  
וַהֲוֶה בְּבֵית רַבּוּנִיָּה מִצְרָאָה:
- ג וירא אדניו כי יהוה אתו  
וְיִרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ  
וְכָל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ:  
וַחֲזָא רַבּוּנִיָּה אֲרִי מִמָּרָא דִּי בְּסַעְדִּיה  
וְכָל דְּהוּא עָבִיד יְיָ מַצְלַח בְּיָדֵיהּ:
- ד וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו  
וַיִּמָּצֵא יוֹסֵף חָן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרַת אִתּוֹ  
וַיִּפְקְדוּהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יִשְׁלֹו נָתַן בְּיָדוֹ:  
וְאִשְׁכַּח יוֹסֵף רַחֲמִין בְּעֵינֵיהּ וְשִׁמִּישׁ יְתִיָּה  
וּמַנְיָה עַל בֵּיתָהּ וְכָל דְּאִית לִיהּ מִסַּר בְּיָדֵיהּ:
- ה ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל-אשר ישלֹו ויברך יהוה את-בית המצרי בגלל יוסף  
וַיְהִי מֵאִזְּ הַפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּגְלַל יוֹסֵף:  
וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו בְּבֵית וּבְשָׂדֶה:  
וַהֲוֶה מַעְדָן דְּמַנִּי יְתִיָּה בְּבֵיתָהּ וְעַל כָּל דְּאִית לִיהּ וּבָרִיד יְיָ יֵת בֵּית מִצְרָאָה בְּדִיל יוֹסֵף  
וַהֲוֶה בִּרְכָתָא דִּי בְּכָל דְּאִית לִיהּ בְּבֵיתָא וּבְחַקְלָא:
- ו ויעזב כל-אשר-לוֹ ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אם-הלָחם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל  
וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָּה כִּי אִם־הִלָּחֶם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכֵל:  
וַיְהִי יוֹסֵף יִפְה־תָּאֵר וַיִּפֶּה מִרְאָה:  
וַיִּשְׁבַּק כָּל דְּלִיָּה בִּידָא דְּיוֹסֵף וְלֹא יָדַע עַמִּיָּה מַדְעָם אֱלֹהִין לַחֲמָא דְּהוּא אָכִיל  
וַהֲוֶה יוֹסֵף שְׁפִיר בְּרִיָּא וַיְאִי בְּחֻזָּא:
- ז ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עֵינֶיהָ אל-יוסף  
וַיְהִי אַחֲרֵ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף:  
וַתֹּאמֶר שְׁכַבָּה עִמִּי:  
וַהֲוֶה בְּתַר פְּתַגְמִיָּא הָאֵלִין וַחֲקַפְתָּ אֶתְּ רַבּוּנִיָּה יֵת עֵינָהּא בְּיוֹסֵף  
וַאֲמַרְתָּ שְׁכּוּב עִמִּי:

- ח וַיִּמָּאֵן | וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁתּוֹ אֲדֹנָי הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אֶתִּי מִה־בֵּית  
וְכָל אֲשֶׁר־יֵשְׁלֹו נָתַן בְּיָדִי:  
וְסָרִיב וְאָמַר לְאַתָּת רְבוּנִיהָ הִיא רְבוּנִי לֹא יָדַע עָמִי מָא בְּבֵיתָא  
וְכָל דָּאִית לִיה מָסַר בְּיָדִי:
- ט אֵינְנוּ גָדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חֲשׂוֹךְ מִמֶּנִּי מֵאוּמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתְּו  
וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הִרְעָה הַגְדִּלָה הַזֹּאת וְחִטָּאתִי לְאֱלֹהִים:  
לִית דָּרָב בְּבֵיתָא הָדִין מִנִּי וְלֹא מִנֵּעַ מִנִּי מִדַּעַם אֱלֹהִין יִתִּיךְ בְּדִיל דָּאֶת אֶתְמִיה  
וְאִיכְדִין אֶעֱבִיד בִּישְׁתָּא רַבָּתָא הָדָא וְאַחוּב קָדָם יי:
- י וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־יוֹסֵף יוֹם | יוֹם  
וְלֹא־שָׁמַע אֱלִיָּה לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּה:  
וְהָיָה כִּד מְלִילַת עִם יוֹסֵף יוֹם יוֹם  
וְלֹא קָבִיל מִנָּה לְמִשְׁכָּב לְוֹתָה לְמַהוּי עִמָּה:
- יא וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלָאכְתּוֹ  
וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית שָׁם בְּבֵית:  
וְהָיָה כִּיּוֹמָא הָדִין וְעָאֵל לְבֵיתָא לְמַבְדֵּק בְּכַתְבֵּי חוֹשְׁבָנִיה  
וְלִית אָנָּשׁ מֵאֲנָשֵׁי בֵיתָא תַּמָּן בְּבֵיתָא:
- יב וּתְתַפְּשֶׂהוּ בְּכַדּוֹ לֵאמֹר שְׁכַבָּה עָמִי  
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָה וַיֵּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:  
וְאַחֲדָתִיה בְּלִבְשִׁיהָ לְמִימַר שְׁכּוּב עָמִי  
וְשִׁבְקִיהָ לְלִבְשִׁיהָ בִּידָה וְעָרַק וַנִּפְק לְשׁוּקָא:
- יג וַיְהִי כִּרְאוּתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בִּידָה  
וַיֵּנָס הַחוּצָה:  
וְהָיָה כִּד חֲזוּת אַרִי שְׁבָקִיהָ לְלִבְשִׁיהָ בִּידָה  
וְעָרַק לְשׁוּקָא:
- יד וּתְקַרָּא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וּתֹאמַר לְהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחֵק בְּנוּ  
בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עָמִי וְאַקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל:  
וְקָרַת לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וְאָמַרְתָּ לָהֶן לְמִימַר חֲזוּ אִיתִי לָנָא גְבָרָא עֲבָרָאָה לְחִיכָא בְּנָא  
עָאֵל לְוֹתִי לְמִשְׁכָּב עָמִי וְקָרִית בְּקָלָא רָמָא:
- טו וַיְהִי כְּשָׁמְעוּ כִּי־הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וְאַקְרָא  
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:  
וְהָיָה כִּד שָׁמַע אַרִי אֲרִימִית קְלִי וְקָרִית  
וְשִׁבְקִיהָ לְלִבְשִׁיהָ לְוֹתִי וְעָרַק וַנִּפְק לְשׁוּקָא:

- טז ותנח בגדו אצלה  
עד-בוא אדניו אל-ביתו:  
ואחיתמיה ללבשיה לותה  
עד דעאל רבניה לביתיה:
- יז ותדבר אליו כדברים האלה לאמר  
בא-אלי העבד העברי אשר-הבאת לנו לצחק בי:  
ומלילת עמיה כפתגמא האלון למימר  
עאל לותי עבדא עברא דאיתיתא לנא לחייכא בי:
- יח ויהי כהרימי קולי ואקרא  
ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:  
והוה כד ארימית קלי וקרית  
ושבקה ללבשיה לותי וערק לשוקא:
- יט ויהי כשמע אדניו את-דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך  
ויחר אפו:  
והוה כד שמע רבניה ית פתגמי אתמיה דמלילת עמיה למימר כפתגמא האלון עבד לי עבדך  
ותקיי רוגזיה:
- כ ויחז אדני יוסף אתו ויתנהו אל-בית הסהר מלום אשר-[אסירי] המלך אסורים  
ויהישם בבית הסהר:  
ודבר רבניה דיוסף יתיה ויהביה בבית אסירי אתרא דאסירי מלכא אסירי  
והוה תמן בבית אסירי:
- כא ויהי יהוה את-יוסף ויט אליו חסד  
ויתן חלו בעיני שר בית-הסהר:  
והוה מימרא דיי בסעדיה דיוסף ונגד ליה חסדא  
ויהביה לרחמין בעיני רב בית אסירי:
- כב ויתן שר בית-הסהר ביד-יוסף את כל-האסירים אשר בבית הסהר  
ואת כל-אשר עשים שם הוא היה עשה:  
ויהב רב בית אסירי בידא דיוסף ית כל אסירא דבבית אסירי  
וית כל דעבדין תמן מממריה הוה מתעביד:
- כג אין | שר בית-הסהר ראה את-כל-מאומה בידו באשר יהוה אתו  
ואשר-הוא עשה יהוה מצליח: {פ}  
לית רב בית אסירי חזי ית כל סורחן בידיה בדמימרא דיי בסעדיה  
ודהוה עביד יי מצליח: